

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10568** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на С. В. С. от [населено място], чрез пълномощника му адв. В. М. А., срещу Заповед № 4332з-663/22.08.2019 г. издадена от впд началник на 02 сектор „К.“ към отдел „ПП“ - СДВР, с която на основание чл.194 ал.2 т.1 /2/ връзка чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11 от Закона за Министерството на вътрешните работи на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 1 година. Служителят е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1 от ЗМВР, в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. В жалбата се излагат съображения, че обжалваният акт е незаконосъобразен, поради съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон. Според жалбоподателя, заповедта е издадена в нарушение на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 206 ал.1от ЗМВР, тъй като макар и формално да са били взети обяснения от служителя, те не можели да се приравнят на изискуемите по смисъла на сочената разпоредба. На следващо място, твърди се, че в оспорения акт били неправилно конкретизирани фактическите и правни основания за издаването му, което нарушавало правото му на защита – неизпълнение на служебната дисциплина, респективно на служебни задължения по длъжностна характеристика или неизпълнение на подзаконов нормативен акт.

Неправилно било посочено правното основание на чл. 194, ал.2, т.2, вместо това на чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР. Сочи се, че не били преценени обстоятелствата по чл. 206, ал.2 от ЗМВР. Визира се и липса на доказателства за сочените нарушения. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разности.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. А., който поддържа жалбата. Моли за отмяна на процесната заповед, като счита наложеното наказание за неправилно. Ответникът – влд началник на 02 сектор „К.“ към отдел „ПП“ - СДВР, редовно призован, не изпраща процесуален представител. Не изпраща и писмено становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, II отделение, 50 състав, след като съобрази доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

В качеството му на младши автоконтрольор в 03 група „КРЦГЧ и ОМ“, 02 сектор „К.“ при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година, за следното деяние, съгласно заповедта: на 24.06.2019г. С., като назначен в наряд на пост за регулиране и подпомагане на движението № 070-кръстовището на бул. Е. и Х. Г. и бул. Ц. Освободител, за времето от 6.30 часа до 14.30, около 13.37ч. спира за проверка л.а. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], като за проверката не е докладвано в ОДЧ, не са направени необходимите справки на водача и автомобила и не са отразени в часовия му график и ежедневна форма на отчет, с което е нарушил служебната дисциплина – чл.53 ал.1 т.1 и 2 и чл.62 ал.1 т.1 и 5 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията на дейностите по контрол на пътното движение.

За случая е извършена проверка – изискани са видеофайлове за конкретния ден от сектор „Видеонаблюдение“ към ООДЦ при СДВР, изготвена е докладна записка с рег. № 513з-51986/25.06.2019 г. и е изискана видео-техническа експертна справка на видеофайла, заведена с рег. № 513з-51986/25.06.2019 г.

Във връзка с проверката е бил проведен разговор със служителя и са му поискани /с покана с рег. № 4332р-30987 от 19.08.19г. – л.12/ и снети писмени обяснения на 22.08.19 г., заведени под № 4332з-31440 по описа на ОПП – СДВР.

Дисциплинарнонаказващият орган, след запознаване с горните доказателства, наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година за това, че за проверката на 24.06.2019г. не е докладвано в ОДЧ, не са направени необходимите справки на водача и автомобила и не са отразени в часовия му график и ежедневна форма на отчет, с което е нарушил служебната дисциплина – чл.53 ал.1 т.1 и 2 и чл.62 ал.1 т.1 и 5 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията на дейностите по контрол на пътното движение.

Съгласно мотивите на оспорената заповед, с деянието си на 24.06.2019 г. мл. инспектор С. е допуснал дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 /2/, за което е предвидено на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР връзка чл.197 ал.1 т.3 ЗМВР налагане на дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца

до една година. Като сочи, че е извършил оценка на събраните доказателства, на снетото писмено обяснение на служителя и като е взел предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е било извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, дисциплинарнонаказващият орган /ДНО/ е счел, че наказанието следва да е в размер от 1 година.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законово установения срок и против индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност - чл.211 от ЗМВР.

Заповедта е издадена от компетентен орган – впд началник 02 сектор „К.“ към ОПП – СДВР, съгласно чл. 204, т. 4 ЗМВР и представеното Удостоверение рег. № 513р-74661/18.09.2019 г. на ВП началник на Отдел „Човешки ресурси“ - СДВР (л. 39).

Противно на твърденията на жалбоподателя съдът намира, че актът е мотивиран от фактическа и правна страна съобразно изискванията на чл.59, ал.2 АПК и чл.210, ал.1 ЗМВР с посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Налице е позоваване в заповедта на справка рег.№ 513р-63900/06.08.2019 г., поради което и съгласно задължителното тълкуване в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС мотивите на акта следва да се считат за допълнени със съображенията по справката, приключваща разследването по докладна записка № 513р-51998/25.06.2019 г.

Спазени са преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР, според който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР вмениява на ДНО императивно задължение преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Това изискване е спазено, видно от представената покана за даване на писмени обяснения на л.12, както и от предоставеното от служителя писмено обяснение от 21.08. (л. 13), дадено след запознаването му с всички установени по случая обстоятелства по справка рег.№ 513р-63900/06.08.2019 г.

По изложените съображения съдът намира, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – наказанието е наложено в сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР, при спазване на чл.206, ал.1 ЗМВР и при предоставена възможност на служителя да се запознае с обобщената справка, да участва в производството, вкл. като се запознае с материали по него, да представя доказателства, да прави искания, бележки и възражения, както и да дава или да откаже да дава обяснения.

Съдът намира също, че извършеното нарушение на служебната дисциплина е категорично установено и доказано в проведеното дисциплинарно производство. Според чл. 200, ал. 1, т.11 от ЗМВР дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди. В заповедта е посочено извършеното нарушение – за проверката не е докладвано в ОДЧ, не са направени необходимите справки на водача и автомобила и не са отразени в часовия му график и

ежедневна форма на отчет /приложения № 10 към чл.48 ал.1 т.5 и № 11 към чл.75 ал.2 т.1 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. , с което е нарушил служебната дисциплина – чл.53 ал.1 т.1 и 2 и чл.62 ал.1 т.1 и 5 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията на дейностите по контрол на пътното движение. В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и в приложената към нея административна преписка са посочени конкретни норми, които са нарушени, поради което С. е бил уведомен в какво се е състояло неговото противоправно поведение и по този начин е успял да упражни ефективно своето право на защита. По тези съображения несъстоятелно е възражението на жалбоподателя за неправилна квалификация на визираните в заповедта нарушения – по чл.194 ал.2 т.1 и 2 – т.1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители и т.2. неизпълнение на служебните задължения.

От събраните доказателства е установено несъмнено допуснатото нарушение от жалбоподателя, посочени са датата и мястото, а също и обстоятелствата, при които то е настъпило. Същият е санкциониран за това, че с поведението си не е изпълнил разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, както и служебните си задължения, което представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗМВР. Ето защо съдът намира, че доводите на жалбоподателя за погрешно посочено правно основание са неоснователни .

С оглед констатираните нарушения, дисциплинарна наказващият орган е определил вида и размера на дисциплинарното наказание като е съобразил тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Съдът намира, че е спазен принципът за съразмерност и е постановен административен акт в съответствие с целта на закона.

По изложените съображения, процесната заповед се явява законосъобразен административен акт, издаден при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимите в случая материалноправни разпоредби. Липсват основания за отмяната й, сочени от жалбоподателя. Ето защо, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, неоснователна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в настоящия съдебен процес. Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 50 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. С. от [населено място] срещу Заповед № 4332з-663/22.08.2019 г. издадена от впд началник на 02 сектор „К.“ към отдел „ПП“ – СДВР.

Решението, на осн. чл.211 ЗМВР е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ:

